Р Е Ш Е Н И Е
№ 3009

гр. София, 08.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **607** по описа за **2014** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН във вр. с чл. 208 и сл. от АПК.
Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 170 от 29.11.2013г. на СРС, постановено по НАХД № 12459/2013г. по описа на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление № РД 10-40 от 25.06.2013г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (С.). С потвърденото от СРС НП на касатора за нарушение на чл.7, ал.2 във вр. с ал.1, т.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл.126, ал.1 във връзка с чл.127, ал.2 от ЗРТ. Като касационно основание жалбоподателят релевира неправилност на съдебното решение поради неправилни изводи за законосъобразност на НП. Касаторът претендира да се отмени решението на СРС и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП .
Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.
Заключението на прокурора от СГС е за потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно.
Съдът като обсъди наведените в касационната жалба оплаквания, доводите и становищата на страните, събраните по делото доказателства и след като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, приема за установено следното:
Касационната жалба е допустима и подлежи на разглеждане - подадена е в срок от

надлежна страна, отговаря на изискванията на чл. 212 и чл. 213 АПК и е срещу съдебен акт, изрично посочен в закона.
Разгледана по същество касационната жалба е основателна.
С оспореното решение е потвърдено НП № РД 10-40 от 25.06.2013г., издадено от председателя на С., с което на касатора, на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ, за извършено нарушение на чл. 7, ал. 2 от ЗРТ, е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. Въззивният съд е приел за установено от фактическа страна следното: При извършена на 05.03.2013г. проверка на доставчика на медийни услуги [фирма] относно изпълнение на изискванията на чл.7 от ЗРТ проверяваща служителка от С. констатирала, че касаторът поддържа интернет страница с адрес http://www.traveltv.bg, на която липсвали изискуемите данни за С. относно седалището и адреса на управление, адресът на електронната му поща, странизата му в интерент и телефона за контакти. Поради това инспекторката от С. преценила, че по този начин не бил осигурен лесен, директен и постоянен достъп до актуалните данни за С. от доставчика на медийни услуги [фирма]. Съставени били АУАН, въз основа на него НП за нарушение на чл.7, ал.2 във връзка с чл.7, ал.1, т.2 от ЗРТ. Тази фактическа обстановка е възприета от въззивния съд въз основа на описаните писмени и гласни доказателства. От правна страна съдът е изложил подробни мотиви за законосъобразност на НП. Приел е за дата на нарушението, посочената в АУАН дата на констатирането му – 05.03.2013г. По отношение на мястото същото поради спецификата си не може да бъде локализирано конкретен пощенски адрес, в който смисъл е чл.48, ал.2 от ЗАНН. Изложени са изводи за спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Относно материалната законосъобразност на НП СРС е изключил разпечатката от интернет сайта, предоставена от С., поради незаверяването й. Въз основа на свидетелските показания на инспекторката Д., потвърждаващи извършенат проверка в страницата в интернет, че не се установяват посочените данни за С., въззивният съд е приел, че е безспорно доказано нарушението по чл.7, ал.2 във връзка с ал.1, т.2 от ЗРТ. Намерил е, че обстоятеството, че към страницата се отваря допълнителен прозорец, в който в съответната секция фигурира и С., с линк към неговата интернет страница не кореспондирало с изискването на чл.7, ал.1, т.2 от ЗРТ.
След извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК, съдът намира че решението на районния съд е валидно и допустимо. Същото обаче е неправилно поради следните съображения:
С посочената като нарушена разпоредба на чл. 7, ал. 2, във вр. с ал. 1 ЗРТ е предвидено доставчиците на аудио-визуални и радио услуги да осигуряват на страницата си в интернет лесен, директен и постоянен достъп на потребителите на услугата най-малко до следните актуални данни: името на доставчика на медийната услуга, седалище и адрес на управление, адрес на електронната му поща и страницата му в интернет, телефон за контакти, както и данни за Съвета за електронни медии, седалище и адрес на управление, адрес на електронната му поща и страницата му в интернет, телефон за контакти. Не е конкретизиран начинът, по който да е изпълнено това изискване, остава въпрос на преценка какво е "лесен, директен и постоянен достъп".
Деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, е липсата на осигуряване на лесен, директен и постоянен достъп до актуални данни за С..
Същевременно от приложената разпечатка на проверяващия орган е видно, че при

проверката в интернет страницата на касатора е отворен подпрозорец (от менюто "Партньори"), в който наред с други държавни и общински органи фигурира и С. и активен линк към неговия сайт. Последният инспекторката е отворила именно през интерент страницата на касатора. Доколкото разпечатката от интернет страницата на касатора е част от доказателствата, събрани при проверката, описани и в самото НП, то същата следва да се цени като доказателство по делото. Констатацията в НП, че този достъп до данните за С. не изпълва изискването на чл.7, ал.1, т.2 от ЗРТ е необоснован. Наказващият орган не е обяснил по какви причини и критерии счита, че така осигуреният от доставчика на медийни услуги на интернет страницата му достъп до информация за С. не е лесен, директен и постоянен за потребителите на услугите. По този начин, предвид че все пак е налице достъп до данни за С. през интернет страницата на касатора (изискването на чл.7, ал.2 от ЗРТ е доставчиците на аудио-визуални и радиоуслуги да осигуряват данните за С. на страницата си в интернет), нарушението се явява неиндивидуализирано откъм съставомерни белези - липсата на лесен, директен и постоянен достъп до актуални данни за С.. Изложените съображения в писмените бележки пред СРС, какво според АНО означава лесен достъп за всеки потребител, не биха могли да заместят липсващи такива констатации в самото НП. Самият закон не поставя конкретни изисквания как точно следва да е осигурен достъпа, освен да е на интернет страницата на доставчика (чл.7, ал.2 от ЗРТ), в коя секция от страницата да се намира, и че поставянето на достъп до данни за С., например в секция "Партньори" на сайта на доставчика, не изпълва законовите изисквания.

Извън горното, дори и да се приеме, че е налице нарушение, то предвид обстоятелството, че данни за С. все пак фигурират на интернет сайта на наказаното лице, макар и посредством препратка с активен линк на регулаторния орган, наказващият орган, респективно въззивния съд, е следвало да отчетат, че се касае за маловажен случай на нарушение и да приложат чл.28 от ЗАНН, като не се наложи наказание на нарушителя, а същият бъде предупреден писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Едновременно с това предвид липсата на конкретизация за изпълненние на изискването на чл.7, ал.2, във вр. с ал.1, т.2 от ЗРТ, регулаторният орган е следвало да поясни на доставчика как точно следва да се изпълни изискването на разпоредбата и кой е лесният, директен и постоянен достъп до данните за С.. Като не са сторили това наказващият орган и въззивният съд са приложили неправилно закона.

Потвърждавайки незаконосъобразно НП, въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него предвид изяснената фактическа обстановка, следва да бъде постановено друго за отмяна на НП

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 170 от 29.11.2013г. на СРС, постановено по НАХД № 12459/2013г. по описа на СРС и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № РД 10-40/25.06.2013г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ:1.

2.